

og det vil dog være i det ærede Things Grindring, at det ærede Medlems Argumentation gik fuldstændig ud derpaa, at Nedsættelsen af et Udvalg vilde være frugtesløs, naar vi fra vor Side ikke vilde deltage i Realitetens Prøvelse. Er der da ikke andre Medlemmer i Salen, som Flertallet kunde vælge til et Udvalg, end de 12 Forslagsstillere? Forholdet er imidlertid i Virkeligheden dette, at naar et Forslag kommer ind her med 12 Forslagsstilleres Navne, er det ikke et Udtryk for disse 12 Herrer individuelle Mening, men det er et Forslag, der indbringes paa hele Flertallets Begne og iforveien er godkendt og vedtaget af et født Flertal, der roligt kan se ned paa, hvilke Argumentationer der gjøres gjældende, fordi de ved deres Tal ere sikke paa, at den endelige Beslutning raade de over; dette er Forholdet. Jeg tror ikke, der i nogen af de Ytringer, jeg har brugt, ligger nogen Misfærdelse af Things Bæredighed, derimod tror jeg, at der er stor Opfordring for Thinget til selv at varetage sin Bæredighed ved ikke at vedtage Beslutninger, der ikke kunne have den alvorlige konstitutionelle Betydning, men blot ere Demonstrationer og ofte maa blive Parobier. — Der er endnu kun en Bemærkning, jeg skal gjøre gjældende med Hensyn til denne Sag, i hvis Realitet jeg vissest ikke nu skal gaa ind. Vi have hørt gjentagne Gange udtalt fra de ærede Herrer af Flertallet, at dette Lovforslag bestræbte sig for at udtale i Paragrafer de Ansættelser, som i tidligere Tid vare gjorte gjældende netop fra den Side, til hvilken for Exempel jeg hører. Samtidig dermed fandt det ærede Medlem for Men (Hoffen) det høist mærkværdigt, at man fra hans Modstanders Side kunde citere Oberst Tscherning som Autoritet. Men, naar man fra denne Side citerer Oberst Tscherning, saa er det jo ikke i mindste Maade værre, end naar man fra det ærede Medlems Side citerer os. Modsetningen er dog vel egentlig lige stor. Dernæst maa jeg erindre om, at naar man saaledes vender tilbage til Fortiden og søger at udfinde en Modsetning mellem de Ansættelser, der næres nu, og dem, der næredes fordem, kommer dette dog lidt uheldigt fra en Kreds af Mænd, blandt hvilke der findes ikke saa, som netop i hine Aar have staaet paa en ganske modsat Side af den, hvorpaa de nu staa. Det turde vel endog være et Spørgsmaal, om ikke af de tolv Forslagsstillere Flertallet har i hine Aar praktisk stillet sig saaledes, at de derved underkjendte Rigtigheden af de Sætningen, de nu have søgt at nedlægge i Lovforsla-

get. Det er ligeledes værd at erindre, at 5 Aar efter en Grundlovs Givelse kan der gjøre sig en vis Opfattelse gjældende af dens Bestemmelser, dens Aand og dens Hensigt, som ikke lader sig med samme Kraft og Eftertryk gjøre gjældende, naar denne Grundlov har bestaaet gennem 25 Aar, thi i den Retning er det meget rigtigt, hvad det ærede Medlem for Præstø sagde forleden Dag: enhver Handling kan forsaavidt blive en Grundlovsfortolkning, og den Række af politiske Handlinger, af Kjendsgjeringer og Præcedentser, som ere stete indtil Dato fra 1849, faae uundgaaelig sin væsentlige Indflydelse paa den hele Opfattelse af Grundlovens Ord og Hensigt, og hver den, som har medvirket til et saadant Præcedens, som har deltaget i en saadan Handling eller en saadan Undladelse hvoraft Slutningen — maa drages om Grundlovens — rette Forstaaelse. har sit Ansvar med i den saaledes tilveiebragte Tilstand. Endelig skal jeg endnu tillade mig at modsigte, at dette Lovforslag indeholder nogen virkelig Overensstemmelse med de Ansættelser, der bleve gjorte gjældende i 1853—54, navnlig fra den Side, hvortil jeg hører. Der er en ydre Overensstemmelse paa visse Punkter; endogsaa paa visse Hovedpunkter, men Forslagsstillerne have samtidig løsrøvet en enkelt Del af det hele Forfatningsliv og gjort det til Gjenstand for ensidige Bestemmelser, medens de se bort fra andre Dele, som efter vor Opfattelse vare og ere lige saa vigtige og lige saa betydningsfulde. En Forfatning er en Helhed; man kan ikke tage enkelte Paragrafer ud og spænde dem enten paa Fortolkningens eller paa Kjendsgjeringernes Pinebænk, og lade alle de øvrige Punkter ligge roligt hen. De maa tages som Helhed, og den, der paa et Punkt sætter Foden udenfor det Rette, er medansvarlig for, om der fra andre Sider ligeledes gaas ud over den Grændse, som siges mest at stemme med Grundlovens Aand og Hensigt.

Holstein-Ledreborg: Jeg tilstaar, at jeg, da det ærede Medlem her lige overfor (Bille) begyndte, med stor Spænding fulgte, hvad han sagde; thi det er jo altid saa, at der fra den Side kommer Ansættelser, som ikke blot ere vore stik modsatte, men som ogsaa have betydelig Interesse for os at høre. Det ærede Medlem har imidlertid i Dag, som andre ærede Medlemmer fra den Side af Salen — ogsaa hans ærede Nabo (Niemeftad) — fulgt den beklagelige Grundsetning, saa lidt som muligt at indlade sig paa Realiteten.